

JURAT QUALIFICADOR
del II CERTAMEN LITERARI SANT JORDI

1979

Sumari:

- Coses i casos
- Agenda
- Editorial
- El nostre concurs
- Altre cop «La Barretina»
- Història i anecdotari
- Per la justícia i la unitat al camp
- II Certamen Literari Sant Jordi
- Quinta columna
- Ja tenim ajuntaments democràtics
- El pare absent
- Activitats culturals de «La Caixa»
- Catalunya: espill del seu passat
- Demografia
- L'Ajuntament informa
- El Municipi
- Som a Riella: Clar de lluna

SIO - Butlletí Informatiu Municipal

Director: Josep Huguet i Herbera

Subdirector: Jaume Cuñat Mata

Redactors: Josep Bertran, Pasqual Castellà,
Ricard Creus, Joan Eroles, Josep M.º Lluç,
Pere Mora, Jordi Padullés i Joan Puig

Col·laboradors: Miquel Aguilà; Jaume Cots,
Ramon Creus, Lluís Pons, Deudat Pont
Guillem Viladot i Joan Novell.

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Lleida)
Impremta G. Vicens - Guimerà, 15
Agramunt

Redacció i Administració
Carrer la Plaça, 1 Apartat Correus 10
Agramunt (Lleida)

Subscripció anual: Espanya 300 ptes.

Estranger 350 ptes.

Número solt 30 ptes.

Dipòsit Legal: L. 138-1964

Publicitat contractada anual:

Una pàgina	3000 ptes. al mes
1/2 »	1500 »
1/4 »	750 »
1/8 »	400 »

Anuncis solts, 50 % d'augment

Per a subscripcions i anuncis poden
dirigir-se a la Llibreria

Gaspar Vicens - Tel. 39 09 79

o bé a Pere Mora - Tel. 39 03 81

Jaume Cots - Tel. 39 01 32

METGES:

El servei «Metge de Guàrdia» de la Comarca,
per als dies festius i caps de setmana, està
constituït a càrrec dels següents doctors:

Dr. ANTONI PASCUAL SORO

Telèfon 530776 — Les Pallargues

Dr. LLUIS SABALA ABELLÓ

Telèfon 390222 — Preixens

Dr. JOAQUIM FELIP BRUFAU

Telèfon 390154 — Agramunt

Dr. MIQUEL SUAREZ OTERO

Telèfon 390635 — Agramunt

BOMBERS: Ajuntament - Tel. 39 06 32

CREU ROJA:

CREU ROJA I SERVEI D'AMBULANCIA

Telèfon 390013 - Guàrdia Civil Agramunt

FARMÀCIES:

Sr. ANGEL MAS GRAU

Telèfon 390133 — Agramunt

Sr. GUILLEM VILADOT PUIG

Telèfon 390087 — Agramunt

Als domicilis dels metges i a les farmàcies, hi
ha un cartell indicant, cada festa, el metge de
torn.

Coses i Casos

No fa gaire temps, rondant d'ací d'allà per la gran ciutat anomenada Barcelona (on el brogit de la gent, el soroll dels cotxes, la immensitat de les cases, els milers de carrers et deixen mig atordit), vaig caure, de sobte, en un carrer estret, pacífic i bufó. Aquest carrer, que jo ignorava completament (com tants i tants de Barcelona), portava, naturalment, un nom. El vaig buscar a dreta i esquerra; trobar-lo (més exactament llegir-lo) fou per a mi una sorpresa: se'n deia carrer CREMAT GRAN. Oi que molts dels lectors sabran el motiu de la meua sorpresa, i tindran a flor de llavis un somriure, tal com el vaig tenir jo? Vet aquí que, sense pensar-m'ho, em trobava a casa.

Una altra vegada (això a l'estiu passat) per tal d'esbargir el cap després d'unes hores de treball molt intens, i fent honor al meu costum de caminar per llocs desconeguts (el dia abans havia fet cap en un observatori meteorològic) arribava en un carrer el nom del qual dona lloc que faci aquestes ratlles. El carrer en qüestió aquesta vegada era AGRAMUNT. El nom, tan entranable i bonic, em sonà a glòria enmig de la populosa Barcelona. No cal dir que, sense pensar-m'hi ni mica ni molla, vaig enfilat carrer amunt i, fil per randa, mirava i remirava cada pedra de cada casa. No sé exactament què esperava trobar, ni què volia veure; el cas és que els meus ulls van ensopegar amb les lletres d'un rètol que deia: perruqueria Agramunt. Encara no ho acabava de llegir, que ja era a dins.

—Bon dia —vaig dir.

—Buenos días —van contestar-me—. ¿Qué desea?

Batua! Això no és Agramunt, vaig pensar. D'on redimonis haurà sortit?

Però, com que quan s'entra en una perruqueria ordinàriament és perquè et facin quelcom al cabell, jo, com si res hagués passat, vaig prendre seient i, tot fent el pagès, parlava amb la noia que em saludà, qui m'assabentà que ella només rentava caps i que la mestressa (a qui va cridar tot seguit) feia la resta de la feina. Just entrada la senyora em diu: vosté no és de Barcelona, oi?

—No —afegeixo—. Ni vosté tampoc.

—Oh! No. No sóc de Tarroja.

—Mira que tal —dic rient—. He entrat ací buscant potser gent del meu poble, i per poc ho aconsegueixo. Que petit és el món!

La perruquera parlava amb una bocassa així del seu poble: de quan sem-bren, de quan recollecten, de la gent que ha marxat, dels qui s'han quedat, de les cases tancades, del tranquil que s'està en un poble petit, de la pena que fa deixar-lo per manca de feina, dels caps de setmana que va a passar amb els seus...

Mare de Déu! Que curta és va fer l'estona! Ara ja no coneixeria aquella senyora, ni ella a mi. Totes dues vam disfrutar, totes dues vam recordar. Coses i casos de la vida, oi? A veure si els agramuntins en anar a Barcelona, fan uns ulls com taronges i descobreixen, com jo, a la punta d'un carrer el nom del seu poble. Fóra molt curiós saber per què hi és.

Agnés Escolà

ALS LECTORS

La Redacció, manifesta la no obligatorietat d'acceptar totes i cada una de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que enviïn els col·laboradors de SIO, han d'anar escrits en paper blanc, en una sola cara del full i a màquina a doble espai, signats i amb l'adreça, si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin.

Els escrits que arribin a SIO, perquè puguin sortir publicats en el mes de data de la revista, han d'ésser presents a la redacció (Apartat, 10) abans del dia 25 del mes anterior.

ABRIL

Dia 14 — SETMANA SANTA

Els actes religiosos d'aquests dies s'han vistos força concorreguts -malgrat la disbauxa que ens agafà en aquestes dates, per viatjar i cremar gasolina- potser s'ha notat una mica menys d'assistència a les processons, en especial a la del Divendres Sant a la nit.

Dia 15 — DIUMENGE DE PASQUA

Tres actes, tots ells de caire musical, han tingut lloc al llarg del dia:

Al matí, els joves del Club Parroquial d'Esplài, han fet sentir els seus cançons de Caramelles pels carrers i places de la Vila.

Al migdia i a la sala-teatre del Casal, les veus de la Coral Bon Cant i la Coral d'Avui ens han ofert el seu, ja tradicional, Concert de Pasqua.

També a l'Casal i amb sessions de tarda i nit, el Grup HIFI de Tornabous ha fet la presentació del seu espectacle: «Pluja d'Estrelles», que ha sorprès gratament.

Dia 19 — CA LA VILA

A la sala d'actes de l'ajuntament, aquest matí a les 11 i en acte públic -hi han assistit unes 30 persones- ha tingut lloc la constitució oficial del nou consistori democràtic sortit de les passades eleccions municipals i que, durant els pròxims 4 anys, dirigirà el nostre Municipi. També s'ha procedit a l'elecció del nou batlle i, com s'esperava, ha estat nomenat per aquest càrrec: Josep Huguet i Herbera, que ha finalitzat l'acte dirigint unes paraules de salutació i agraïment als assistents i a totes les persones del Municipi d'Agramunt.

Dia 20 — CERTAMENT SANT JORDI

En un simpàtic acte, celebrat aquest vespre a la sala-teatre del Casal, s'ha fet entrega dels premis literaris del II Certament Sant Jordi, davant un nombrós públic infantil que esperava impacient els resultats del jurat qualificador, que ha fet entrega dels diferents trofeus atorgats als guanyadors. En finalitzar la vetllada, s'han passat unes diapositives d'un grup d'espeologia de Valls, al Marroc.

Dia 20 — NOU SECRETARI

Ha pres possessió, avui a l'Ajuntament, el senyor Josep Benasch Reyes, com a secretari en propietat d'aquesta plaça. El proper mes de maig, s'espera que ja entri en funcions.

Dia 21 — ART MÉS ART

Ha estat el que s'ha viscut aquesta nit a l'Església Parroquial, en el transcurs del «Concert per a flauta dolça» que ens ha ofert el Grup de flautes de la Coral d'Avui, ja que s'han conjuntat plenament; la magnificència del recinte, amb la interpretació sòbria i quasi perfecta dels joves executants.

Dia 22 — FUTBOL

Pels incidents ocorreguts el passat dia 1 al Camp d'esports Municipal, en finalitzar el partit de futbol entre l'Agramunt i el Poble Sec d'Igualada, la Federació Provincial de Futbol, ha sancionat al F. C. Agramunt amb una multa de 10.000 Pts. i la clausura del camp per un partit, el que ha fet que el nostre primer equip, avui, ha hagut de jugar el partit «de casa» contra el Linyola, al camp del Barbens.

Dia 23 — DIADA DE SANT JORDI

Unes quantes senyeres repartides en diferents balcons, ha estat tot el que ha donat de si la Diada, cal destacar però, que en ésser diumenge la vigília, ja se celebraren diferents actes. Ahir: parades de llibres a la Plaça Major, una de rosès i, els joves de la Coordinadora, armaren una parada on oferien coca i moscatell. El fet destacat d'ahir fou, però, l'esmicolament intencionat de l'única placa llegible que hi havia a la Plaça Mercadal, on hi deia encara «Plaza del Generalísimo Franco».

MÉS CULTURA!!

Si busquem en la Gran Enciclopèdia Catalana la paraula «cultura», hi veurem dues definicions importants: primer, «conjunt de tradicions (literàries, histórico-socials i científiques) i de formes de vida (materials i espirituals d'un poble, d'una societat...»); segon, el mot «cultura» representa, a més, un conjunt de coneixences científiques, històriques, literàries o de qualsevol altra mena que hom posseeix com a fruit d'estudis, lectures, viatges, experiències, etc.

Aquest mes passat hi ha hagut a la Vila una colla d'actuacions culturals. «Culturals» perquè, en primer terme, representen una manera d'actuar, una forma de vida que cada cop conformen més en una manera pròpia de ser; i, en segon terme, perquè aquestes manifestacions representen aprendre coses noves, una superació de l'ahir en favor d'un avui.

Volem citar (i lloar per la fita aconseguida) les actuacions de la CORAL D'AVUI i de la CORAL BON CANT en el concert del dia de Pasqua. També hem de felicitar entusiàsticament el GRUP DE FLAUTES de la Coral pel magnífic recital que oferiren als agramuntins en el marc incomparable de l'església.

Per segon cop i gràcies a l'esforç anònim d'una colla de joves, enguany s'ha organitzat el CERTAMEN LITERARI DE SANT JORDI. La participació, potser perquè Agramunt compta amb un bon nombre d'estudiants, ha estat molt important. És aquest un altre acte cultural que no podem oblidar.

Per la diada de Sant Jordi, i el dia abans, es van vendre a casa nostra una colla de LLIBRES. Tots sabem que el món capitalista s'ho ha muntat per tal de fer un negoci, i que el dia vint-i-tres els llibreters és el dia de l'any que fan més calaix. Amb tot, aquest també és un acte cultural a ressenyar: perquè ha esdevingut tradició i perquè el fet de comprar un llibre —si aquest després és llegit— representa una ampliació de coneixements.

Pel que fa al llibre català, però, hem de lamentar-nos perquè el convilatà està molt limitat, ja que tot i disposar en el poble de tres llibreries, aquestes tenen a la venda molt pocs, poquíssims, llibres en català. Volem fer un clam, als llibreters, perquè es posin al dia, perquè tinguin en les seves prestatgeries totes les col·leccions catalanes (infantils, juvenils, literàries...) més importants.

Sumat i debatut podem dir que el poble s'aferma i avança en cultura: s'aferma, perquè es mantenen unes tradicions culturals; avança, perquè aquestes cada cop milloren.

«SIÓ»

AGENDA — Continuació

Dia 24 — ROBATORIS

Aquests últims dies s'ha tornat a repetir aquesta plaga, ara amb la modalitat dels pisos, ja que ha estat en diferents en els que han entrat per robar objectes i diners amb diversa fortuna.

Dia 27 — EQUIVOCACIÓ

Esmenem la que es produí -sens dubte per culpa d'un follet d'impremta- en l'AGENDA del mes passat, en deixar-se d'imprimir uns noms en la notícia del dia 1 d'abril. La mateixa havia de finalitzar així: «... per a parlar després, exposant-nos el sentir de tots ells: Joan Puig i Ribera, Josep M.ª Torres i Sabé, Pasqual Castellà i Vila i Josep Huguet i Herbera, n° 2, 8, 6, i 1 de la candidatura «Independents per un Poble Nou».

Dia 29 — ASSEMBLEA FUTBOL

Amb assistència d'uns 60 socis, ha tingut lloc aquest migdia i al cinema Avenida-2, una assemblea extraordinària per aprovar les normes electorals per les que es regirà l'elecció del president del C. F. Agramunt. La votació s'efectuarà el proper dia 1 de juny, de 9 a 11 de la nit, hi seran candidats tots els socis que s'hagin presentat avalats amb la firma de 25 socis.

«RIFIFI» A CORREUS

L'han practicat aquesta tarda, aprofitant ser dia de festa, uns «tristos» desaprensius, fent un forat en una paret de la part de darrera de Correus que donava dins una -entrada de pisos i colant-se, per allí, a l'interior de l'oficina, on sols han fet estropicis, ja que tot el que hi havia de valor estava dins la caixa forta i amb ella no hi han tingut res a fer.

MAIG

Dia 5 — TEATRE

Aquesta nit i al Gimnàs de l'Institut, s'ha celebrat l'estrena de l'obra «Muntatge-2» (ritual-experiment), del que en són autors i intèrprets els mateixos alumnes de l'Institut. Aquest muntatge escènic participa en un concurs intercol·legial de teatre.

Dia 6 — CORALS INFANTILS

Uns 500 cantaires infantils s'han reunit avui a la nostra Vila per a celebrar la «12ª Trobada de Corals Infantils de Catalunya» -comarques de: la Segarra, l'Urgell i el Segrià- i en la que hi han participat les Corals següents: Nova Cervera de Cervera, Mestre Güell de Tàrraga, Bon Cant d'Agramunt, Noves Veus de Verdú, l'Orfeó Belianenc de Belianes, L'Encis d'Arbeca i L'Estel de Lleida. Els actes programats més importants han estat; Una sessió de teatre infantil, al Casal, a càrrec del «Grup Escènic d'Agramunt». El dinar de germanor al passeig Josep Brufau. I el Concert, a l'Església Parroquial, que ha contat amb l'assistència del nostre senyor Bisbe, Joan Martí Alanis.

Dia 8 — ASSEMBLEA A CA LA VILA

S'ha celebrat aquesta nit, amb assistència d'una seixantena de persones, convocada per a formar un «Consell de Festes» encarregat de preparar i coordinar, en un futur, tota classe de festes populars i principalment de la Festa Major. S'acordà formar aquest «Consell» amb representants d'entitats locals i persones particulars.

Dia 10 — ELECCIONS FUTBOL

A l'hora de cloure aquesta secció d'AGENDA, ens arriba a les mans un programa en el que llegim que; demà -i copiem quasi literalment- el soci n.º 1 del C. F. Agramunt, Jaume Vidal (Font) convida a una reunió que tindrà lloc al bar del Kipps, per canviar impressions sobre l'elecció del nou President del Club.

EL NOSTRE CONCURS

Respostes a les preguntes del mes de Març:

El gremi de teixidors fou el qui pagà la portalada de la nostra Església Parroquial.

«Les Homilies d'Organyà» és el document més antic conegut escrit en català.

Agramunt, Montclar, Mafet, Doncell, Puelles i Almenara són les poblacions que formen el municipi d'Agramunt.

Aquest mes ja hem rebut més respostes, algunes encertades i altres no. Entre les primeres hem fet un sorteig que ha afavorit el Sr Isidre Marsà i Bernaus d'Agramunt amb un disc de música catalana.

PREGUNTES DEL MES

- 1.º Quants quilòmetres té el riu Sió?
- 2.º A on estava situat el Call o barri jueu en la nostra Vila?
- 3.º A quina Vegueria pertany el nostre Municipi?

Altres cop «La Barretina». Punt i fi?

Havent-hi la coincidència de criteris que sobre l'«afaire» de «La Barretina» assenyalava la revista SIÓ del mes de febrer passat, amb la eficaç mediació del senyor Antoni Alcalà, comissionat dels partits polítics de la nostra vila, s'aconseguí que es celebrés una reunió entre el senyor Ramon Roca Sala i els altres nou copropietaris o representants dels mateixos, per a tractar i concretar, d'una vegada, la possible resolució d'aquest complicat assumpte.

Dita reunió es portà a terme el passat 25 de març a Ca la Vila, a la que hi foren convidats, també, membres de la nostra Redacció.

La reunió durà llarga estona (de les 10 a les 13 hores de l'esmentat dia 25) i deixant de banda les evocacions al temps pretèrit que en la mateixa es feren, sobre les motivacions que provocaren la fundació de l'esmentada societat i que ja han estat amplament tractades en números anteriors d'aquesta mateixa revista, el senyor Roca Sala es reafirmà en les declaracions fetes a SIÓ del mes de gener passat, a les que no s'hi oposaren els altres nou copropietaris. Davant d'aquest consentiment de principi, l'esmentat senyor Roca Sala suggerí, com a pas previ, la conveniència de negociar aquest assumpte amb la família Roca-Enrich, i demanà a la resta dels copropietaris que li permetessin abandonar la reunió perquè, sense la seva presència, prenguessin amb més llibertat l'acord que consideressin més oportú. Cosa que consentiren la resta dels reunits, els quals, una vegada sols i amb l'ànim de poder aconseguir una prompta resolució d'aquest perllongat «afaire» acordaren:

a) Que caldria no solament assabentar, sinó que també com a deure moral que hi tenen tots els deu copropietaris, demanar l'opinió a la família Roca-Enrich que tan greument fou perjudicada amb motiu de l'enderocament d'una part de l'edificació de l'extingida Societat, sobre el procediment a seguir per a fer cessió de l'immoble al poble d'Agramunt.

b) Que l'esperit dels deu copropietaris és fer-ne cessió a la nostra vila a través de l'Ajuntament, sempre i quan dita Corporació la destini a fins benèfics-culturals, d'acord amb el que estipula el document inicial de compromís dels 10 esmentats copropietaris. Imprescindiblement aquest requisit haurà de constar al document de transmissió de béns.

c) Tenir en compte les consideracions morals (no pas jurídiques perquè no hi ha lloc) que els antics «Barretinaires» puguin aportar al moment de fer-ne cessió.

d) Delegar al senyor Gustau Nadal perquè obri de negociador amb la família Roca-Enrich.

N. de la R. — Posteriorment a aquests acords, els deu copropietaris foren requerits el dia 27 d'abril, al Jutjat de Pau, en Acte de Conciliació sobre el sumari que hi ha en curs en demanda de danys i perjudicis que el seu dia fou obert per la família Roca-Enrich. Dit Acte va haver d'ésser suspès per no haver-hi concorregut la majoria dels copropietaris.

FRASES FETES

Durant les recents confrontacions electorals, tots haurem sentit dir la següent frase feta que, com veurem, és influenciada pel castellà:

«A Cervera, els de Convergència, s'ho han emportat **de calle**».

Tal com podeu veure, aquest «**de calle**» és un manlleu que fem a la llengua castellana, predisposats segurament, pels mitjans de comunicació social.

El correcte fóra:

«A Cervera, els de Convergència s'ho han emportat a l'ample».

Cada llengua té les seves genuïnes expressions i girs propis. Copiar-los alegrement d'una altra, és una vertadera inconsciència.

P. Mora

CLASSES D'ANGLÈS

(nens i adults)
per Agost i Setembre

OBERTA PRE-INSCRIPCIÓ
per a pocs grups molt reduïts

Mètode audio-actiu: «Look»
per a nens,
i «First» per a adults.

O. COLOMER, professor
titulat («Proficiency»)

Agramunt

Tel. 390868

M'imagino que una de les primeres feines del nou Ajuntament serà posar en marxa el projecte d'Ordenació Urbana «congelat» per l'anterior Consistori. Per aquest motiu considero oportú parlar dels eixamples agramuntins a través de la història.

No coneixem cap detall de la primitiva població adossada al turó del Castell; però indubtablement era un nucli reduït. Fou a mitjans del segle dotzè, reconquerida Lleida i desaparegut definitivament el risc de les incursions sarraïnes, quan Agramunt prengué embranzida, estimulada per la Carta de Població concedida pels Comtes d'Urgell. Aleshores, amb visió de futur, es planejà el primer eixample que va tenir una durada de més de sis-cents anys, fins a finals del segle XVIII.

La zona urbanitzable del segle dotzè constituïa un quadrilàter irregular, d'una extensió aproximada de vint-i-cinc mil metres quadrats, rodejat per les muralles. El Castell i l'Església eren, respectivament, els límits del recinte per la banda de ponent i de llevant. Al nord, la muralla corria paral·lela a l'actual Circumvalació; i al migdia, al carrer Guimerà i al primer tram de l'avinguda Marià Jolonch.

Es lícit considerar com a més antics els carrers de Vilavella, resta del nucli primitiu; el del Castell, una mena d'eix transversal que unia la plaça de l'Església amb l'accés al Castell; i els de la Plaça, Sió, Sant Joan i Sabateria, tots ells porticats, on amb tota seguretat hi discorria la vida mercantil i social de la nova vila. Dintre el recinte murallat quedaven amplis espais buits que s'anaren omplint a mesura que les necessitats demogràfiques ho reclamaren, i alguns no ho feren fins ben entrat el segle XVIII. Per això deia abans que aquella planificació fou feta amb visió de futur.

Quan als volts del mil vuit-cents la vitalitat agramuntina desbordà les antigues muralles, es planejà el Mercadal —l'obra urbanística més reeixida de tota la nostra història— i es començaren a bastir cases als dos Ravals i al carrer Estudis Nous.

Construïda a la segona dècada del present segle la carretera de Cervera, el tram més proper a la vila es convertí en el carrer Guimerà i en les avingudes J. Mestres i M. Jolonch, on encara avui s'edifica. Si l'eixample del 1800 s'havia orientat cap a llevant, ara es dirigia cap a migdia, potenciant el Pla del Pou.

D'uns anys ençà, com tots sabem, la vila s'expansiona en totes direccions; però d'una manera extraordinària per la banda sud, a l'altra banda del riu Sió.

Lluís Pons i Serra

Sota aquest lema s'ha celebrat a la veïna localitat de Cervera (La Segarra), durant el dies 29, 30 d'abril i 1 de maig, el 2.^{on} Congrés de la Unió de Pagesos.

Intentaré en aquestes ratlles resumir d'una manera esquemàtica el que va ésser el Congrés, ja que hi vaig participar d'una forma directa com a delegat de la comarca de La Segarra en una de les ponències que es van discutir.

El dia 29, a les 9 del matí, va tenir lloc la recepció i es van distribuir les credencials per als quasi tres-cents delegats, elegits de entre totes les comarques de Catalunya. Seguidament ens vam dividir en 6 grups de treball per a estudiar, discutir, aprovar o corregir les 15 ponències elaborades a les comarques y treure'n les esmenes que l'endemà vam haver de votar a la Assemblea General. Alguns grups a l'hora de sopar ja havien enllestit, però en les ponències més conflictives com La Terra, Línia Sindical i Organització Interna, les discussions es perllongaren fins a la matinada.

El dia 30, tots els delegats ens vam reunir en Assemblea General i allí vam anar votant les diferents esmenes que dels grups de treball havien assolit almenys 1/3 dels vots afirmatius per a tirar endavant. Més de 180 esmenes es van presentar, i successivament les aprovàvem o rebutjàvem, sempre després d'escoltar la defensa de l'esmena i la rèplica. Un cop acabada l'Assemblea es va redactar un resum de cada ponència per a llegir-lo l'endemà a l'acte de cloenda.

El dia u fou totalment diferent al que havien estat els dies precedents, es pot dir que fou una diada festiva i apoteòsica al mateix temps. A dos quarts de dotze del matí, arribà al Teatre de la Passió de Cervera, que es trobava ple de gom a gom, el President de la Generalitat de Catalunya Honorable Josep Tarradellas i els consellers de Governació, Sanitat i Agricultura. Tot seguit inicià l'acte Josep Ortiz de la Segarra exposant el camí recorregut per Unió de Pagesos en els 5 anys d'existència, a continuació parlaren alguns companys pagesos d'altres regions i nacionalitats de l'Estat espanyol (Aragó, País Basc, Illes); després ho feren un membre de cada ponència llegint el resum de cada una d'elles; més tard prengué la paraula Pep Riera del Maresme que féu una anàlisi crítica de la situació de la pagesia en aquest quaranta anys i una censura molt dura a l'Administració, cloent la seva intervenció amb una emotiva afirmació de «Paraula d'Unió de Pagesos!» que va provocar un esclat d'aplaudiments. Van tancar l'acte les paraules del nostre President que recordà quan una delegació d'Unió de Pagesos el visità a l'exili de Saint-Matin-le-Beau i també quan la vaga de tractors, ell ens visità a Sidamont, el seu parlament va ésser tot una sèrie de reflexions sobre la Història de Catalunya i la importància que els pagesos hi tenim, va incidir en la unitat que cal per aconseguir allò que molts ens proposem i acabà afirmant que: «El dia que desaparegui la pagesia, desapareixerà Catalunya». Va ésser un discurs força emotiu, interromput diverses vegades pels aplaudiments de la gent, abocada envers el President.

Després d'aquest acte hi hagué un dinar de germanor al pati de la Universitat, i per la tarda una ballada de sardanes i un recital de cançons catalana, donant amb aquestes actuacions, per acabat el 2.^{on} Congrés que ha representat l'enfortiment del sindicat i una demostració del que és i el que representa per la pagesia, dins de Catalunya i dins l'Estat espanyol, la UNIO de PAGESOS.

II Certamen Literari

El passat dia 20 d'abril, se celebrà al Casal Agramuntí el lliurament de premis corresponents al Certamen Literari de Sant Jordi, en la seva segona convocatòria.

Unes dues-centes obres de totes les modalitats foren presentades al concurs. Cal remarcar la massiva participació en les 1.ª, 2.ª i 3.ª categories, cosa que no podem dir de les restans, en què la participació fou molt més mins; la qualitat, però, senyorejà en la majoria d'obres, ja que un cop llegides totes, hem pogut observar la cada vegada més bona preparació dels nostres infants.

L'organització correu a càrrec de La Coordinadora de Joves, que trobà la dificultat més gran a l'hora de recaptar els diners per a la compra de premis i trofeus; malgrat tot, gràcies a la col·laboració de l'Ajuntament, Secció de Muntanya de l'A.A.E.E.M.I. de Valls, Kipps, Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat de Lleida, i nombrosos particulars, les necessitats econòmiques quedaren cobertes.

L'estat de comptes del Certamen és el següent. Ingressos, 17.382 ptes. Despeses, 12.908 ptes. Superàvit 4.474, el qual serà destinat per a una propera projecció, per part de la Secció de Muntanya de l'A.A.E.E.M.T. de Valls.

El jurat qualificador s'encarregà de repartir els premis als guanyadors, davant d'un nombrós públic, majoritàriament juvenil.

El jurat era format per Miquel Aguilà, Carme Novell, Dolors Llovera, Josep M.ª Lluç, i Núria Sorribes al primer grup, i per Josefina Besora, Jaume Cots, Jaume Cuñat, Pere Mora, i Carme Villegas al segon, els quals repartiren els premis de la següent manera.

1.ª GRUP

Fins a 8 anys

- 1.ª premi a l'obra LA BARCA
presentada per Anna Bertran i Solé
- 2.ª premi a l'obra LA NATURESA
presentada per M.ª Carme Ribes i Carbonell
- 3.ª premi a l'obra LA NINA
presentada per Maria Farré i Súria
- 4.ª premi a l'obra AGRAMUNT
presentada per Sergi Noguera i García

De 9 a 10 anys

- 1.ª premi a l'obra AGRAMUNT ESTIMAT
presentada per Maria Teresa Vila i Pujol
- 2.ª premi a l'obra EL BOSC
presentada per Joan Granados i Ribes
- 3.ª premi a l'obra LA MARE
presentada per Ramon Farré i Súria

11 anys

- 1.ª premi a l'obra ERA UN DIA
presentada per Joan Carles Escolà i Valls
- 2.ª premi a l'obra LES ESTACIONS
presentada per Santi Escolà i Villalta
- 3.ª premi a l'obra LA VILA D'AGRAMUNT
presentada per Ester Vilarasau i Puig

2.ª GRUP

De 12 a 14 anys

- 1.ª premi a l'obra LA MEVA PARLA
presentada per Antoni Alcalà i Solé
- 2.ª premi a l'obra SOLAMENT UNA LLÀGRIMA
presentada per Montse Ortiz
- 3.ª premi a l'obra RES
presentada per Immaculada Ribes

De 15 a 17 anys

- 1.ª premi a l'obra LA ESPERANÇA DE SER LLIURE
presentada per Teresa Prados
- 2.ª premi a l'obra ESPERANÇA
presentada per Ramon Invernón
- 3.ª premi a l'obra SOMNI O REALITAT
presentada per Paquita Vilalta

De 18 i més anys

- 1.ª premi a l'obra DESESPER
presentada per Núria Sorribes
- 2.ª premi a l'obra ENTITAT
presentada per Ricard Bertran i Puigpinós
- 3.ª premi a l'obra UNA FLORETA D'ESTIU
presentada per Rosa M.ª Guixé

Un cop acabat el lliurament de premis, els nois de la Secció de Muntanya de l'A.A.E.E.M.I. de Valls ens oferiren la projecció d'espeleologia, OPERACIÓ VALIS-MAROC 77, que degut a imprevistes dificultats tècniques no va sortir pas de la manera que tots esperàvem.

Actes d'aquesta mena, sempre necessaris, haurien d'ésser més freqüents a la nostra Vila; confiem doncs, en la continuïtat d'aquest Certamen, sigui quin sigui el grup organitzador.

Coordinadora de Joves

Sant Jordi - 1979

Primer premi 6.ª categoria

DESESPER

El cor em s'estreny

Què tinc?

Una nuvolada de coses estranyes
[enfosqueixen el meu cervell

Què són?

Tinc ganes de xisclar, de córrer, de fugir,
[d'acabar, de morir...

Per què ets tant dolenta vida?

Fas anar les persones com marionetes,
les fas ballar al teu so.

Quan no les vulguis, llança-les,
[esmicola-les, mata-les, desfés-les...
però no t'encruelis amb elles, amb tu,

[amb mi.

El cor em s'estreny

Què tinc?

Per més que miro no veig res,
una foscor immensa inunda els meus ulls.

Per més que escolto, no entenc res...
[paraules, xiscles, crits...

Per més que parlo, ningú m'escolta,
només paraules sense coordinar.

Per més que intento entendre,
[comprendre, trobar una illusió...

No ho entenc, ho sents?, em sents?

Tu persona, o tu, o tu...

El cor em s'estreny

Què tinc?

VIDA, deixa'm estar,
no t'encruelis amb mi.

VIDA, deixa'm escapar de les teves urpes
que esmicolen el meu cervell a trocets,
[a bocinets,

que el fan a parts petites
perquè no es puguin ajuntar mai.

VIDA, deixa'm fugir
deixa'm ser ningú.

VIDA, adorable i rebutjable criatura,
a moments tan desitjada,
a moments tan detestable,
escolta el meu crit esgarrifós
que es barreja amb d'altres
per a fer una melodia boja i sarcàstica.

T'ho demano, t'ho suplico...

ESCOLTA'LI!

Núria Sorribes

Primer premi 5.ª categoria

ESPERANÇA D'ÉSSER LLIURE

Lliure com l'ocell que vola
vers el cel,

lliure com l'abella que s'esvera
vers la mel,

lliure com el vent que aixeca
el teu cabell,

lliure com el sol que torra
la teva pell.

Oh, llibertat estimada
divertida, animada

i de vegades
una miqueta enyorada.

Lliure com el mar que avança
vers l'infinit;

lliure com el vaixell que es deixa portar
entré despert i dormit,

lliure com el petó i l'abraçada
que en la foscor s'han trobat.

Oh, llibertat estimada,
divertida, animada

i de vegades
una miqueta enyorada.

Lliure com la llibertat
que viuen els animals,
nets de lligams que impedeixen

aconseguir els meus ideals.

Net de cadenes el món
i lliure el camí de la vida,

poc a poc aconseguirem
allò que ens mou cada dia.

Oh, llibertat si sabessis!
si sols un moment escoltessis

i em vulguessis ajudar,
si em donessis força alé,

força quantitat de fe
jo em podria alliberar!

Teresa Prados

Primer premi 4.ª categoria

LA MEVA PARLA

Abans ens varen privar la nostra llengua,
no ens deixaven ni parlar.

Ara sols ens falta una cosa,
aprendre bé el català.

Jo sóc català

Català, i de la Terra Ferma

per més dates Lleidatà;
doncs des d'ara m'ho proposo,
aprendre bé el català.

El català és una llengua viva
que la parla molta gent.

De València fins a França
i a Itàlia la trobem.

Antoni Alcalà i Solé

Primer premi 3.ª categoria

ERA UN DIA...

Era un dia normal

en què el foc cremava lentament
i a prop s'atansava el mal
que es quedarà en la meva ment.

Era un dia suau que amb el camp
ple de verdor

encara que no hi havia fam
s'aproximava la fredor.

El terra tremolà

perquè eren cavalls
que se sentien fins les valls.

Entonaven les cançons

tots els segadors

i encara no se sabia quins eren bons.

I se sentia:

agramuntí, agramuntina,
treu el cap de la cantina.

Desperta ferro!

I cap a ells.

La lluita continuava
amb tota la ferocitat
la mort es multiplicava
per defensar la veritat.

I ara la lluita s'ha acabat

I qui sap si tornarà?

Era un dia suau...

Joan Carles Escolà i Valls

Ja tenim Ajuntaments democràtics

Al mes d'abril de l'any passat, des d'aquestes pàgines em feia la pregunta: «Eleccions municipals quan?». Ara, al cap d'un any i escaig la qüestió ha estat resolta. El dia 3 d'abril hi van haver les eleccions municipals i el dia 19 es van constituir tots els consistoris de l'Estat espanyol.

El mes passat fèiem unes valoracions dels resultats de les eleccions generals de l'u de març. Avui ho farem de les municipals.

En general podem afirmar que aquestes eleccions a nivell d'Estat espanyol han representat un gran avanç de les forces d'esquerra si les comparem amb els resultats de les generals. Si l'I-M van guanyar les dretes ara han vençut les esquerres. Això, si bé pot semblar una afirmació simplista, no ho és, puix més de la meitat de la població de l'Estat estarà regida per uns consistoris majoritàriament d'esquerra. Aquesta, tots sabem però, que no es va presentar de forma unida a les eleccions, tal com succeí en les del 1931 i que van fer possible la proclamació de l'enyorada República, no obstant ha sabut en el moment d'eleger el batlle i de confeccionar un cartipàs de govern municipal progressista i coherent anar tots a una. Així hem vist com les dues principals forces d'esquerra, el PSOE i el PCE, al cap d'una sèrie de negociacions arribaven a uns acords en la majoria de les poblacions per tal de prestar-se suport, si més no en l'elecció de l'alcalde.

A Andalusia l'esquerra ha comptat també amb l'ajuda del PSA, força política amb una incidència creixent en el poble andalús però amb una actuació un xic contradictòria (recordem el seu vot afirmatiu en la Investidura d'en Suárez), que després de dures negociacions sembla que han arribat a uns acords amb socialistes i comunistes. A les altres nacionalitats de l'Estat (Euskadi, Galícia i Canàries), els partits dits nacionalistes han tingut uns resultats molt favorables en detriment del PSOE i PCE i també de la UCD. Al País Basc és potser el lloc on més s'ha notat la força d'aquests partits. Així l'HB i el PNB s'alçaren amb el triomf en la major part de les grans poblacions del país. Bon paper també el dels nacionalistes gallecs (BNPG i UG), encara que aquí continuava essent la UCD la que s'emportà el gat a l'aigua. I no gens menys preable el de UPC a les Illes Canàries on el sentiment nacionalista està arrelant força en aquest poble.

A Catalunya els resultats no s'han diferenciat pas gaire de la resta de l'Estat espanyol. Si és cert però que aquí la dreta, es a dir la UCD, ha estat la gran derrotada, ha estat escombrada pràcticament dels principals ajuntaments catalans. Podem veure com de les cinquanta principals ciutats de Catalunya i caps de comarca, el PSC va guanyar en 27, el PSUC en 14, CiU en 8 i la UCD solament en Tortosa; em sembla que sobre els comentarís. Cal dir, no obstant, que a les petites poblacions sí que va tenir una incidència més forta, encara que el nombre de població sigui pràcticament insignificant.

Aquí a casa nostra els pactes entre les principals forces també han existit. Tenim que els partits d'esquerra PSC i PSUC, salvant casos aïllats, s'han entés bastant de cara sobretot al

suport recíproc en l'elecció de l'alcalde. Un paper més ambigu ha jugat C i U que si bé sembla ser que no tenia gaires problemes en entendre's amb el PSC, sí que en tenien en abonar els comunistes del PSUC. Això ha ocasionat que en alguns llocs no hagin pactat amb els socialistes ja que aquests ho havien fet amb els comunistes, i també que en d'altres municipis hagin pactat amb la UCD. L'ERC, minoritària encara, ha jugat en alguns llocs un paper d'àrbitre, però no ha tingut un pes específic a nivell global de Catalunya.

I què passat a Lleida? Vegem-ho. Mentre a la capital guanyaven els socialistes a Balaguer ho feien els comunistes; C i U guanyava a Tàrraga, Cervera, Solsona i Tremp; a Les Borges Blanques, Viella i La Seu d'Urgell ho feien unes agrupacions d'electors, si bé en aquesta última amb l'ajut explícit del PSC i PSUC; a Sort l'ERC i tan sols a Mollerussa va guanyar la UCD. Aquest partit però, ha guanyat en molts pobles petits on presentaven candidatures formades per homes independents i en molts d'ells les úniques. Això ha permès una correlació de forces del tot estranya i irreal a la Diputació, que és majoritàriament de UCD.

Una característica peculiar en aquestes eleccions aquí a les nostres comarques, ha estat l'elevat nombre de candidatures amb el nom d'independents que han sortit majoritàries en molts pobles. Moltes d'elles formades bàsicament per homes d'Unió de Pagesos amb el suport de tots aquells partits que l'abonen. Això ha fet possible en molts dels nostres ajuntaments enderrocar i barrar el pas a la dreta continuista.

Els resultats obtinguts el 3-A i tota aquesta mena d'enteses, encara que amb problemes i dificultats, ha permès el que apuntàvem al començament: que la majoria del poble tindrem un govern municipal progressista, uns ajuntaments on aquestes forces democràtiques lluitaran per canviar la fesomia d'aquest poble.

Miquel Aguilà i Barril

Diplomats en FRANCÈS donaran
classes els mesos de Juliol i Agost

Per informació:
JOSEFINA PORTA
telèfon 39 02 32

Quinta Columna

EL PARE ABSENT

FLAUTES. — Els que vàrem tenir l'encert, el passat 21 d'abril, d'assistir al concert amb que el grup de flautes de La Coral d'Avui ens va obsequiar a l'Església Parroquial a les 10 del vespre d'aquell dia, ben sincerament ens n'hem de felicitar. Una vegada més la nostra Coral, baix l'encertada direcció d'en Ramon CASALS, ens donà una agradosa sorpresa. Escoltar sonates dels clàssics juntament amb aires ben populars de casa nostra, dintre del marc incomparable del nostre Temple, que ofereix resonàncies acústiques de primera qualitat, fou de debò una autèntica delícia per les nostres oïdes. Cansats fins a la saturació com estem molta gent d'haver d'escoltar música encaixonada de discoteca moltes vegades inclús dissonant, prefabricada, com de plexiglàs m'atreviria a dir, el trobar-nos de sobte amb unes melodies interpretades amb sobrietat i bon gust, sense mixtificació ni esnobismes de cap mena, fou com si una alenada d'aire fresc i pur del nostre Pirineu ens embolcallé a tots. Potser el símil no sigui massa ortodox, però entre el que aquell dia els nostres flautistes ens oferiren i el rebombori pseudomusical que tantes vegades hem de suportar, hi ha tanta diferència com la que s'aprecia entre un tall de carn dels que es presenten embolicats amb plàstic i el que ens vàrem menjar el dilluns de Pasqua al bosc, seguint la tradició, assaonat damunt de les brases de bona llenya d'alzinera i prescindint, almenys una vegada, del còmode, però insípid, fogó de butà. Una vegada més, amics de la Coral, endavant i no defalliu. La vostra feina és eminentment positiva.

COMIAT. — Quan es va encetar aquest espai a «SIÓ» ara fa quinze mesos, hom era ben conscient que, com en totes les coses, la Quinta Columna un dia o altre hauria de posar el punt final. Mai hauria sospitat, però, que les motivacions del meu mutis havien d'ésser les actuals que, per ètica, em sembla que aconsellen el meu abandó. Però seguint la tònica que s'ha pretès donar a aquesta col·laboració, de denunciar petites o grans «pífies» que m'ha semblat observar dintre de la nostra comunitat, no crec que seria adient continuar en els meus «tretze». Havent sortit elegit ben recentment com a membre del nostre Consistori (ho dic per citar un fet i no pas per immòdestia), hom creu que per ètica haig de suspendre aquestes intervencions. En tot cas, és a la resta dels Consellers als qui he de manifestar les deficiències que pugui observar al nostre Municipi, amb l'esperança de poder-ne arranjar quantes més millor. L'espai, però, queda obert per la meua part a qui el vulgui continuar i pel que a mi respecta sols em resta repetir, tal com s'anunciava en la primera QUINTA COLUMNA, que mai no hi ha hagut en les meves crítiques el més lleu esperit d'atac personal envers d'algú. Quan a les felicitacions (que de tot hi ha hagut en els meus escrits), sempre han estat ben sinceres i totalment allunyades del més lleu desig d'adulació. Finalment, gràcies a tots els que m'havau llegit.

Pasqual Castellà y Vila

No és cap novetat el dir que l'absència del pare és l'origen de moltes dificultats dels fills. En parlar del pare absent es pot fer referència al pare que per la seva feina es veu obligat a viatjar o al pare que el divorci l'allunya una mica dels fills. Entre aquests pares n'hi ha que quan són a casa viuen íntimament la vida de la família i estan al corrent dels treballs, desitjos i amistats dels seus fills. Aquests pares procuren estar els diumenges i dies lliures a casa seva jugant amb els fills petits o distraent-se amb els més grans.

Aquestes absències no deixen de ser a vegades pertorbadores, però cal fer menció especial a l'absència del pare moralment absent perquè a més de ser molt més greu, per desgràcia n'està plena la nostra societat.

Absent és el pare que no pot anar a casa i dinar amb els fills, i quan torna a casa a la nit segueix amb la feina que l'ha tingut ocupat tot el dia. Absent és el pare que encara que torni a casa aviat, arriba preocupat o nerviós i prefereix menjar sense els seus fills. O també aquell pare que en arribar a casa es submergeix en la lectura del periòdic o a veure la televisió fins al punt que ningú pot obrir la boca.

El fill d'un pare absent es veu privat del guia que l'ensenyi a introduir-se en l'acció sobre el món. A més aquesta absència del pare resulta culpabilitzant pel nen, que és propens a pensar que si no veu al seu pare és perquè ell (el seu fill) el molesta. En l'aspecte social li resulta impossible descobrir el seu lloc. Es converteix amb facilitat en un nen inadaplat, poc combatiu i incapaç de trobar una relació justa amb el món femení.

Amb l'absència del pare al nen li manca la imatge amb què s'ha d'identificar. Imatge que arrossegarà el nen fins a l'adolescència i després a la vida adulta. A la nena li manca la relació autèntica del primer home de la seva vida i com a conseqüència el món masculí se li tornarà esquemàtic i descolorit.

És de gran impotència la triple relació pare-mare-fill. És normal que les faltes d'un siguin compensades per l'altre i no accentuades. El pare absent ho serà menys si la seva muller té en compte el fer present la seva imatge. Pel contrari si la muller subratlla la falta i l'absència només fa que agreujar la situació.

Així doncs, un pare absent al que se li guarda un lloc i del que s'espera responsabilitat i activitat, està menys absent que aquell altre que té el seu lloc sense record i sense esperança.

J. M.ª Lluç

Nota:

A partir del dissabte 26 de maig, les guàrdies mèdiques dels dies festius que corresponguin als metges de Pallargues i Preixens, quedaran centralitzades a la "Fonda Cric" - Telèfon 390109.

Activitats culturals de «La Caixa»

Dues vegades més els infants agramuntins han pogut gaudir dels espectacles educatius promoguts per l'Obra Infantil de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis. El dia 7 de març, al Col·legi de les Monges, i destinat als tres primers cursos d'E.G.B., el grup Pa de Ral posà en escena l'obra teatral «Trincs i Trancs». Són els personatges un pallaso joganer i un buròcrata capficat. Amb música adient passen les mil peripècies i al final acaben amics. El dia 4 d'abril, al mateix local i per els alumnes de quart, cinquè i sisè d'E.G.B., el grup Drac Màgic projectà la pel·lícula «El meu cervell és electrònic». L'argument relata la insòlita aventura d'un noi que maneja una computadora rep una descàrrega elèctrica i passa al seu cervell tot el saber acumulat per la màquina.

Dintre el Pla de Dinamització Cultural de les Biblioteques, el dia 16 de març la senyora Rosa Amargós, llicenciada en Sociologia i Economia, dissertà sobre «Els estudis dels nostres fills», anàlisi de les etapes educatives i les seves sortides professionals. La conferència tingué lloc a la sala d'actes del Col·legi Ntra. Sra. del Socors amb l'assistència d'un centenar de persones.

Els nens i les nenes de l'escola «El Puig» d'Esparreguera han fet uns treballs sobre uns textos de Miquel Martí Pol i els mostren en una Exposició d'Art Infantil. Són vint-i-tres dibuixos sobre el poema «Hivern» els que van presentar a la nostra vila en uns actes patrocinats per «La Caixa». L'exposició fou muntada a la Biblioteca durant els dies 24 y 25 de març. El dia 23, al vespre, els senyors Ramon Besora, professor de l'esmentada escola, i Ramon Pinyol, poeta, efectuaren una xerrada a les Monges, davant unes 120 persones, sobre la importància de l'art i de la poesia a l'ensenyament bàsic, amb la projecció en diapositives dels referits treballs infantils. L'endemà, dissabte, fou visitada l'exposició per uns 250 escolars, amb comentaris pels esmentats senyors Besora i Pinyol. El diumenge foren nombrosos els adults que també admiraren la traça d'aquells petits artistes d'Esparreguera.

Pons

M.ª Carme Mases i Raichs

SILENCI

Al record de Francesc-Xavier
Penella i Fitó, mort el 5-3-79

Avui el cel plora impotència;
tristor i angoixa són plor,
que ens besa els ulls plens de llàgrimes.

Avui la nit s'esmicola
i els estels cauen del cel;
l'horitzó ha clos les portes.

Fins l'aire que ens volta és fosc,
i el llavi, mut; melangia
pel perdiment de l'amic.

Des d'ara les primaveres
ja no seran com abans
perquè tu et trobaràs lluny.

Has deixat solcs d'amargura
amb el teu caminar incert;
ara ets vianant de somnis

Tens a les mans l'esperança
i als ulls, un món transparent,
i al cor, el goig de ser amb Ell.

Per això amb la ploma trista
i el meu cor sagnant d'angoixa,
et dic: Ajuda'ns, amic!

Creu Roja Espanyola Assemblea Agramunt

Extracte de Comptes - Exercici 1978

INGRESSOS

Saldo exercici anterior	Ptes.	63.481'40
Serveis d'ambulàncies		52.300'—
Quotes donatius i festes bandereta		553.911'—
Interessos bancaris		175'59
Sumen ptes.		669.867'99

PAGAMENTS

Acció social	Ptes.	5.000'—
Personal contractat, trasll. mal.		37.821'—
Material inventariable		53.510'—
Material no inventariable		43.863'—
Despeses generals		226.172'20
Obres		4.438'—
Atencions financeres		555'74
Despeses activitats		112.368'45
Despeses diverses		115.337'91
Sumen ptes.		599.066'30

Saldo disponible el 31/12/78	Ptes.	70.801'69
------------------------------	-------	-----------

Nombre de serveis per les nostres ambulàncies en el trasllat de malalts i ferits durant el passat exercici 70

Quilòmetres efectuats per les nostres ambulàncies en els referits serveis, aproximadament 10.000

Nombre de socis col·laboradors 609

Nombre de persones que componen la nostra brigada, inclòs personal juvenil 85

Nota: Durant el mes de març del corrent any s'ha celebrat un curset de socorrisme prenent-hi part 48 deixebles, als quals, pròximament, se'ls lliurarà la credencial corresponent. A l'ensens l'Assamblea Local, se sent orgulloosa per la col·laboració donada per tot el veïnat d'Agramunt i Comarca.
Abril 1979

SITUACIÓ ECONÒMICA ACTUAL DE L'AJUNTAMENT

RESUM DEUTES

Import deutes anteriors al 31-12-78	4.004.940,—
» » Gener a 30 d'abril 1979	1.109.034,—
» diferència compra terrenys escolars	716.281,—
Sumen deutes	5.830.225,—

INGRESSOS PREVISTOS

Banc Crèdit Local	1.505.857,—
Impostos Municipals atraçats	1.451.624,—
Diputació, Subvenc. pendent.	600.000,—
Diferència dèficit	3.557.431,—
	2.272.824,—

Nota: Molt probablement que aquest dèficit sigui sensiblement superior ja que, segurament, hi ha factures d'acredors que encara no han estat presentades. En el proper número es detallarà.

Catalunya: Espill del seu passat

Maig de 1937

«El govern, que pels seus mitjans va reduir la revolta... fa nova, unànime i categòrica condemna dels fets ocorreguts i espera que... seràn executats els anteriors decrets del Govern de Catalunya... que fan referència a l'eficàcia militar del comandament únic amb mètode de guerra i disciplina de guerra, a la supressió de controls de carreteres, camins i fronteres i al desàrmament de la reraguarda, puix que no hi podria haver normalitat ni serviria de res l'experiència i la lliçó dels fets si no s'ataquessin les causes originàries...» (Nota de premsa de la «GENERALITAT DE CATALUNYA. Presidència. Barcelona, 12 de maig de 1937. Recopilada per SEMPRUN-MAURA, Carles. — Revolució i Contrarrevolució a Catalunya (1936-1937). — Barcelona, 1975, pàgs. 262-263.)

La guerra civil de 1936 va palesar l'existència d'una greu confusió ideològica en el si de la societat espanyola. Si bé aquesta confusió es donà arreu del país, a Catalunya, va assolir uns nivells quasi inidentificables. A més de l'enfrentament característic entre els conservadors-totalitaris i els progressistes-demòcrates, hi havia, en un altre nivell, els partidaris del centralisme i els que ho eren d'un nacionalisme; també dins el proletariat, eren diferents els plantejaments polítics dels marxistes i els principis apolítics i revolucionaris dels anarco-sindicalistes.

Tot això podria explicar el descontrol ideològic del conjunt d'accions i actituds que acompanyaren els primers mesos de la guerra.

El mateix President de la Generalitat, en Lluís Companys, després d'haver fracassat l'alçament militar a Barcelona, deia als representants de la CNT-FAI: «avui sou els amos de la ciutat i de Catalunya perquè vosaltres sols heu vençut els militars feixistes... Heu vençut i tot és al vostre poder... si no em voleu com a president de Catalunya, digueu-m'ho ara, i no seré sinó un soldat més en la lluita antifeixista. Si, al contrari, creieu que en aquest lloc, puc... ser útil en aquesta lluita... podeu comptar amb mi». (1) Aquestes paraules del President Companys ens mostren que la primera reacció política del Govern Català fou l'acceptació d'un pacte amb les forces anarco-sindicalistes que culminà amb la creació del Comitè Central de Milícies. Era, aquest Comitè, un poder revolucionari a l'ombra d'un govern legítimat, el qual, no cal dir-ho, es carregava amb la greu responsabilitat de les futures accions violentes de la CNT-FAI, amb l'esperança de poder normalitzar ben aviat la rauxa revolucionària dels primers temps.

Tothom sap que les milícies obreres varen ésser les grans protagonistes als carrers de Barcelona, al Front d'Aragó, als comitès locals d'arreu de Catalunya, els capdavanters de les patrulles de control que s'anaren creant a la reraguarda...

Després de llargs mesos de lluita en que la lògica de la guerra urgia una acció bèlica coherent, a Catalunya i en un mateix front, es materialitzaven dues tendències radicalment oposades: les forces governamentals i les nacionalistes amb el suport del comunisme polític i el socialisme obrer volien per damunt de tot guanyar la guerra; les milícies anarquistes i els comunistes heterodoxos del POUM, tenien com a fita prioritària la revolució social.

Ambdues tendències varen mesurar les seves forces als carrers de Barcelona la primera setmana del mes de maig de 1937. Va ésser una autèntica contrarrevolució cruenta, perillosa i repressiva: moltes víctimes, persecucions indiscriminades, hegemonia dels comunistes i de la UGT enfront l'anarco-sindicalisme, la FAI i la gent del POUM, debilitament de la maniobra autònoma de la Generalitat, canvi del poder Milicià per la força organitzada d'un Exèrcit Popular, etc.

Els fets de maig de 1937, podrien ésser una mostra històrica de la confusió ideològica de molta gent que es llançaren al carrer a lluitar per alguna cosa.

Joan NOVELL

(1) SEMPRUN-MAURA, Carles. — Op. Cit. pàgs. 36-37.

MOVIMENT DEMOGRAFIC

MES D'ABRIL

NAIXEMENTS:

Martí Pallàs i Solsona dia 11

DEFUNCIONS:

Antoni Pla Boixadera 90 anys dia 9
Ramon Gañet Estany 59 » » 12
Paula Reixachs Paris 86 » » 30

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES D'ABRIL

Dia	9	4	litres m.2
>	10	4'8	>
>	14	26	>
Total		34'8	litres m.2

L'Observador: DEUDAT PONT

El nostre Pare del Cel
ha cridat a la seva Casa,
a l'edat de 76 anys, a

Teresa Cahelles
i Torrades

Vda. de Domènec Galceran

Preguem per
la seva ànima.

Agramunt, 11 de maig 1979

La família agraeix a tothom les
mostres de condol i d'afecte
rebudes.

L'Ajuntament Informa

El passat 19 d'abril es constituí l'Ajuntament sorgit de la voluntat popular expressada en la votació del dia 3. Es formà en una breu sessió, 20 minuts de durada, sense cap mena de protocol, just els tràmits que marcava la llei. L'acte més important fou la votació per elegir batlle, que donà 6 vots a Josep Huguet i 5 vots a Pere Roig quedant així com a nou alcalde el que la voluntat popular havia decidit. En la mateixa sessió es nomenà la comissió permanent que quedà formada per l'alcalde, que la presideix i dos consellers de cada candidatura donada la relació de vots obtinguts per cada una d'elles.

Es a partir d'aquest moment que el nou consistori pot començar a treballar. Un treball que al llarg d'els propers 4 anys intentarem reflectir mes a mes en aquestes pàgines de SIÓ. Una de les premisses bàsiques per a que una tasca sigui portada democràticament, és la informació. I aquest consistori vol informar el més àmpliament possible de la política municipal que anirà fent durant tot el seu mandat. SIÓ és la principal eina informativa que, ara per ara, tenim a l'abast i intentarem fer-la servir al màxim sense perjudici de cercar noves vies per a que tots els agramuntins estiguin o puguin estar, el més assabentats possible de tot el que fa referència als afers comunitaris que depenen de Ca la Vila. És en aquesta línia que encetem aquesta secció que serà a cura de la Delegació d'Informació de l'Ajuntament.

Es evident que una de les preguntes que molts agramuntins es formulaven durant la campanya electoral i també després de les eleccions, era quina mena de relació hi hauria entre els homes que des de les dues candidatures arribessin a l'Ajuntament. Hi havia dues possibilitats. Una, que la majoria guanyadora governés sola, quedant per tant la minoria en franca oposició, i una segona en què d'entre tots els membres del consistori es formés un govern d'unitat. El lector veurà per la distribució de les tinències d'alcaldia i per la de les diferents delegacions que s'ha optat per aquesta segona solució. La formació guanyadora ho prometé durant la campanya electoral i la minoria municipal ha preferit la col·laboració a l'oposició. Així s'ha fet i creiem que aquesta és la voluntat de la majoria dels agramuntins. A partit d'aquest moment doncs, el nou Consistori està format per un sol grup d'homes que treballaran solidàriament intentant conjuminar les seves diferències polítiques i personals, que indubtablement hi són i hi seran, en bé d'una major eficàcia de cara a la nostra Vila.

El divendres dia 20 el Consistori tingué la seva primera reunió de treball i en la que es prengueren els seus primers dos acords. 1.º Sol·licitar del Secretari en funcions de la Corporació la redacció d'un detallat balanç econòmic de l'Ajuntament i 2.º enviar al cap del govern central Sr. Suárez i al president del Congrés Sr. Lavilla el següent telegrama. «Presca possessió Corporació Municipal Agramunt, sol·licitem ràpida tramitació Estatut d'Autonomia Catalunya en el termes en què ha estat presentat».

En el transcurs d'aquesta i d'altres reunions posteriors s'estudiaren tot una sèrie de qüestions per tal de traslladar-les al primer Ple de la Corporació celebrat el dia 27 que amb l'assistència de 4 persones com a públic començà a les 10 del vespre.

Aquesta és la relació d'els assumptes tractats:

El senyor Batlle donà compte de la presa de possessió oficial del nou secretari Sr. Josep Benasach Reyes que el 5 de maig la prendrà efectiva.

Nomenament del conseller Sr. Josep Bertran com a Dipositar de la Corporació.

La Comissió Permanent es reunirà cada dimecres i el Ple ho farà cada últim divendres de mes.

Les conselleries quedaren establertes així: CULTURA, Joan Puig, Josep Bertran, Miquel Valls i Josep Boncompte. HISENDA, Pere Roig i Josep Bertran. URBANISME, Pascual Castellà, Ramon Solé, Josep Boncompte, Miquel París i Jordi Bertran. SERVEIS, Josep M. Gimenez, Ramon Solé, Miquel Valls i Miquel París.

Formular expedient donant, a la fins ara, «Plaça del Generalísimo», el seu nom popular de Plaça del Mercadal. Així com lamentar la manera de procedir d'uns desconeguts que el dia 22 a la nit trencaren la placa de dita plaça.

Executar l'acord de l'antiga corporació de donar a la plaça situada entre els carrers Mercè, Castell i Carbassa el nom de Plaça de l'Onze de Setembre.

Encarregar a la conselleria de Cultura un estudi sobre la retolació dels carrers i places de la Vila.

A la mateixa conselleria, la formació d'una Comissió de Festes que s'encarregui de la programació de la Festa Major així com també de promocionar, en el futur, tot tipus de festes populars.

Possar a recer el material escultòric que es troba a l'escorxador vell.

En quant a urbanisme s'aprova que les sol·licituds de permisos d'obres hauran d'anar acompanyades d'un pressupost el més detallat possible de l'obra a realitzar. Si això es complia en les obres anomenades majors, en les menors solament s'especificava l'import de l'obra, quasi sempre menor de l'import real, sense detallar les obres a realitzar. L'acord permetrà saber amb exactitud quin tipus d'obra es farà així com cobrar l'arbitri que realment li correspon.

En el capítol de serveis, s'encarregà al seu titular de realitzar un informe sanitari de la població començant per les escoles, escorxador, aigua, etc.

En hisenda, passar a cobrar, casa per casa, els rebuts atrasats de l'impost sobre circulació, escombraries i altres. Com se sap aquests rebuts obraven en mans de l'executiva. S'acordà retirar-los i cobrar-los de nou directament per l'Ajuntament. Es cregué oportú deixar sense efecte el corresponent recàrrec que tenien en no haver-los fet efectius en el seu dia. Aquesta, podríem dirne «amnistia» intenta ser una mostra de bona voluntat que creiem serà corresposta pel ciutadà, posant-se al dia en el pagament dels impostos municipals. El Consistori no tolerarà en endavant aquesta insolidaritat que és el inhibir-se de contribuir, en la part que li pertoca, en el manteniment de les càrregues municipals i obrarà sobre els morosos amb la força que la llei li dona, encara que evidentment aquesta és solament una solució extrema que esperem que no calgui aplicar i que la solidaritat entre tots els convilantans sigui la tònica general que imperi entre els agramuntins.

Per últim es felicità al nou diputat provincial, senyor Jordi Bertran. Així com també fer arribar la felicitació al nou President de la Diputació.

Acabat el Ple hi hagué un petit col·loqui amb el públic assistent que el Consistori desitjaria que fos més nombrós en properes sessions:

* * *

A partir d'aquests primers acords, les nombroses reunions periòdiques dels membres del consistori, han anat encaminades, a més a més de resoldre els assumptes de tràmit, a l'estudi i planificació de la problemàtica Municipal. Això fa que, tal vegada, la població no capti de moment, el treball de Ca la Vila i que la major part de la tasca que s'hi fa no trascendeixi espectacularment al carrer. És a partir d'un coneixement profund de la situació de cada un dels sectors, quan s'hi podrà aplicar la política adequada, així com establir l'ordre de prioritats, comptant amb els mitjans de què es disposa.

De totes maneres, en el moment d'escriure aquestes ratlles, s'està treballant en la formació de les juntes administratives de les poblacions agregades. Està quasi enllestit un projecte de retolació i numeració de tots els carrers. S'ha enllestit un informe sanitari d'Agramunt i Comarca per entregar a la Conselleria de Sanitat de la Generalitat perquè, la Ribera del Sió, es tingui en compte en el

El Municipi

L'Ajuntament Ple i la Comissió Municipal Permanent, en sessions celebrades el passat mes d'abril, adoptaren els següents acords:

CONSTITUCIÓ DE L'AJUNTAMENT.

Tal com ordena el Reial Decret 561/1979, de 16 de març, el 19 d'abril corrent, es procedí a constituir el nou Ajuntament resultant de les últimes eleccions en què van ser elegits els següents senyors Consellers:

Srs. Josep Huguet i Herbera, Joan Puig i Ribera, Miquel París i Omedes, Ramon Solé i Miralles, Josep Bertran i Puigpinós, Pasqual Castellà i Vila, Pere Roig i Mora, Jordi Bertran París, Josep M.ª Jimenez i Badia, Josep Boncompte i Jové, Miquel Valls i Marquilles.

Practicada l'elecció corresponent, resultà elegit Alcalde el Sr. Josep Huguet i Herbera, que obtingué sis vots.

La Comissió Municipal permanent, es declara constituïda pels següents membres: Alcalde-President, Sr. Josep Huguet i Herbera, Consellers: Srs. Joan Puig i Ribera, Pere Roig i Mora, Pasqual Castellà i Vila, Josep M.ª Gimenez i Badia.

PRESA DE POSSESIÓ SR. SECRETARI.

Es dona compte que en virtut de Resolució de la Direcció General d'Administració Local de data 20 de març de 1.979, el dia 20 de l'actual, va prendre possessió del seu càrrec de Secretari propietari d'aquest Ajuntament, el Sr. Josep Benasach i Reyes.

NOMENAMENT DIPOSITARI.

S'acorda nomenar Dipositari, el Conseller Sr. Josep Bertran i Puigpinós.

CONSTITUCIÓ COMISSIONS.

Es constitueixen les diferents Comissions Informatives, les quals queden integrades pels Srs. Consellers que per a cada una s'expressen:

Comissió de Cultura: Srs. Joan Puig Ribera, Miquel Valls Marquilles, Josep Bertran Puigpinós i Josep Boncompte Jové.

Comissió d'Urbanisme: Srs. Pasqual Castellà Vila, Josep Boncompte Jové, Ramon Solé Miralles, Jordi Bertran París Miquel París Omedes.

Comissió d'Hisenda: Srs. Pere Roig Mora i Josep Bertran Puigpinós

Comissió de Serveis: Srs. Josep M.ª Jimenez Badia, Ramon Solé Miralles, Miquel París Omedes i Miquel Valls Marquilles

Delegat pels agregats: Miquel París Omedes

RÈGIM DE SESSIONS:

És aprovat el règim de sessions a celebrar per l'Ajuntament Ple i Comissió Permanent: La Comissió, tots el dime-

cles de cada setmana i el Ple, l'últim dimecres de cada mes, totes a les vint-i-dues hores.

LLICÈNCIES D'OBRES.

S'aprovaren les següents: A la Sra. Antònia Coma Vilalta, pavimentació entrada casa carrer Castell.

Al Sr. Antoni Solans Gual, construcció d'una vivenda de planta baixa i un pis, al Raval de St. Francesc.

Al Sr. Josep M.ª Forné Creus, arrebossar baixos taller a l'edifici «La Torre II».

Al Sr. Josep Roca Comenge, construcció d'un magatzem amb terrassa a la part superior, a Sta. Esperança.

Al Sr. Ramon Galceran Bargués la construcció d'una nau per a emmagatzemar a la partida Peixeres.

Al Sr. Ramon Ribera Verdaguer, per a realitzar segona fase d'un local destinat a cinema, a l'Avinguda Agustí Ros.

PRESES D'AIGUA.

Als Srs. Marian Palacios Bastarras i Ramon Creus Lluch, que no es pot accedir les seves sol·licituds perquè als patis de les seves respectives propietats, al Passeig Josep Brufau i Carrer Capella, no hi ha instal·lat tal servei.

ACTIVITATS MOLESTOSES.

Informar favorablement l'expedient incoat a sol·licitud del Sr. Josep M.ª Oliva i un altre de la Donzell per a la instal·lació d'una explotació ramadera d'engreix de porcs, a la finca La Planta.

Al Sr. Joan Torné Cucurull, per al trasllat de la indústria de fusteria, al carrer Sta. Esperança.

LIQUIDACIÓ GESTORIA VILÀ.

És aprovat l'extracte de comptes presentat per la Gestoria Vilà, corresponent al primer trimestre de l'any actual.

ATRACCIONS.

S'autoritza al Sr. Ramon Padrós Pascual, per a la instal·lació d'una xurreria durant els de la Festa Major.

COMPTE I FACTURES.

S'aprovaren les següents per les quantitats que, per a cada una, s'expressen:

A «La Catalana», Comp d'Assegurances, per rebut	477
Al Sr. Josep Bovet, reparació carretó Escorxadó	600
A l'Institut Nacional Previsió, assegurança empleats	89 175
Al Sr. Joan Escolà, bombetes i altres	6 929
Al Sr. Jaume Teixidó, material construcció	1 392
Al Sr. Joan Escolà, bombetes i diversos	20 073
A Cafeteria Carreras, aperitius músics Festa Major	1.200
A «Seresco», refosa Cens Electoral	14 491
A «Arpalsa», material d'oficina	2.250
A Garatge Secanell, reparació vehicle escombraries	7.490
Al Sr. Jaume Teixidó, per ciment	2.911
Autocars Torres, serveis Mercat mes de març	21.500
A la Clínica La Aliança, conducta empleats mes data	6.700
A «Seresco», actualització Padró Municipal	51.528

mapa sanitari de Catalunya que actualment s'està redactant. Aquest informe, va acompanyat d'un altre de la Creu Roja local i un document firmat per tots els partits polítics i centrals sindicals

En el moment de tancar l'edició, ha estat confirmada audiència

pel dia 16 en les Conselleries de Sanitat, Urbanisme i Ordenació Territorial de la Generalitat. També ho ha estat amb l'Honorable President Josep Tarradellas.

DELEGACIÓ D'INFORMACIÓ

CLAR DE LLUNA

per Guillel Viladot

És diumenge al matí de la primera setmana de maig. L'albercoquer del meu jardí és un pom de fulles. Vora seu, tres xiprers desafien l'alçària de les cases veïnes. Sé que en Ferran, des de la cantonada, darrera els vidres de la sala, n'espia una punta per tal de veure d'on bufa el vent. Els geranis, com llavis, demanden llum, més llum pels seus pètals esbatanats sota el silenci vegetal. Davant meu hi tinc el paper blanc i la màquina d'escriure. Tot sol penso en la solitud d'escriure. Sí, ja sé que algú, després, llegirà els meus mots, la meva ànsia, però, qui? Engego la ràdio. Ara, amb l'antena nova m'arriben cinc canals de freqüència modulada. Elegeixo el segon. Passats uns minuts, la locutora anuncia que abans de connectar amb el Palau de la Música Catalana, a Barcelona, retransmetran música de piano. I immediatament sona el **Clar de lluna**, de Beethoven.

Tinc la sensació que tots els porus del meu cos s'obren, que inauguren diàmetres inèdits, com finestres. Tinc la sensació que sóc una esponja i que tot, des dels llocs més remots, entra dins meu. Tinc la sensació que estreno una nova proporció, un nou gust, una nova geometria. No sé si el piano em guia o jo corro per vials d'ingravedesa i el **Clar de lluna** em segueix fidelíssim. O potser sóc una estàtua que no gosa moure la vida per tal de no malmetre'n el desig, el goig, l'absoluta perfecció. Ser estàtua o capitell i gaudir de veure com som equilibri emocionat, mansuetud desbridada. Per què una música tan remota encara ens anivella la voluntat de ser només persones? Hi deu haver un meridià en el temps pel qual deuen passar tots els homes per a sortir-ne més homes. La temptació és ser com déus, que és l'alienació. La lucidesa és ser només persones..., persones arran de timó, d'argila, de pardal, d'arellaga, de núvol, de finestra, de fulla, de palet de riera... I procurar d'entendre-ho. No, no cal gran cosa: només cal aquest **Clar de lluna** i el silenci i un diumenge al matí que enceta el mes de maig per a proparnos la identitat delida.

A aquestes hores, les onze, quanta gent encara dorm? I si algú somniés el que jo visc? O és que potser jo visc el que algú somnia? On comença la realitat i segueix el somni? En quins espais s'esdevé el somni i en quins la vigília? Quan som iguals i quan som distints? Jo, que escolto el **Clar de lluna**, i la persona que hi somnia, som la mateixa o som distintes? Perquè si no hi ha temps, no serà que tots som una mateixa identitat? Penso intensament en una persona amiga i endevino que ella, des

del somni, sent el **Clar de lluna**. Hi segueixo pensant i ara em sembla que sóc jo qui somnia allò que alguna persona amiga intensament viu pensant en mi. I encara que Beethoven, i el piano, i el matí del diumenge, i el mes de maig, i el meu jardí, i el paper, i la màquina d'escriure són possiblement un somni, són també realitat: tot forma part de la meua vida. Una vida que en certa manera s'ha acomplert, o que s'està realitzant o que encara ha d'esdevenir. Jo sóc allò que visc i que somnio. En la vida sóc jo i en el somni també. Però, sóc sol o abasto més enllà del meu espai perquè no hi ha espai ni temps en el somni, sinó que tot es fruit del mateig desig?

Surto al jardí i toco les fulles de l'albercoquer i els pètals dels geranis. El piano, amb la música de Beethoven, arrissa el sol damunt la captererra. El blau del cel batega a les orelles i els dits es mouen tremolosos i indecisos davant dels itineraris que els demanden. Quantes coses per sentir, per veure, per tocar! No se sent ningú. Els veïns deuen dormir. I en Ferran? Miro la punta del xiprer amic seu i el veig estàtic, solemne, com presidint la festa del diumenge.

Torno a dins de casa i em planto davant la màquina d'escriure. L'engego i contemplo el paper blanc. Començo a escriure: «És diumenge al matí de la primera setmana de maig». M'aturo. Vaig cap a la ràdio i l'encenc. La locutora anuncia el **Clar de lluna**, de Beethoven. És un dels poemes musicals més perfectes que s'han escrit. La condició humana hi és interpelada a nivells de pura nuesa. Les coses que ens despullen són els paràmetres que ens amiden dins nostre. I és la pròpia mesura la que importa.

Contemplo el paper gairebé ple de lletres.

És diumenge al matí de la primera setmana de maig.

Sóc amb mi mateix.

Però no estic sol.

Algú em somnia.

Cooperativa Agropecuària de Guissona

Tels. 20, 40 i 77
G U I S S O N A

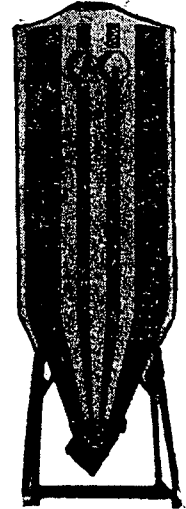
Pinsos Compostos

Escorxador general
Frigorífic

Medicaments i
Assistència Tècnica

Material per a la
Ramaderia

Secció Agrària

Una
llarga...
i dolça
tradició

Focolata *Viladàs*

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSEP MARTORELL

L. COMENGE

PINTOR - DECORADOR

EMPAPERATS - MOQUETES - CORTINATGES

Avda. J. Mestres, 7 - 2.º

AGRAMUNT

Telèfon 39 07 18

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

ROS ROCA S.A.

LA INDÚSTRIA
DEL REMOLC

Per a un bon servei

**Funerària
(Casa Romà)**

*Servei Oficial
únic de
EL OCASO, S.A.*

Mercè, 19

Tel. 390309

AGRAMUNT

Rapidesa... Economia...

Llenya i Carbó

**F. Santamaria
i Fills**

Santa Esperança

Telèfon 390387

*Exclusivitats * Draperia Anglesa i Francesa
Camises - Corbates - Articles Home*

Sastreria Univers

Tailleur Sastre

*Roda. Carlemany, 79 - Tel. 21286 LES ESCALDES
Valls d'Andorra*

PASTISSERIA BARÓ

comunica als seus clients
i amics que el nou
número del seu telèfon,
és el

39 07 09

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments

E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142

AGRAMUNT

